

Arrest

nr. 303 996 van 28 maart 2024
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 15 september 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 28 augustus 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 21 september 2023 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 december 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 18 december 2023.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2024.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL, loco advocaat M. SAMPERMANS en van advocaat Ö. SOZEN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu werd het volgende gesteld:

“Er werd aan verzoekster de vraag gesteld of zij een syntheseseminarie wenst neer te leggen. Er dient te worden vastgesteld dat verzoekster de griffie niet binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen in kennis heeft gesteld of zij al dan niet een syntheseseminarie wenst neer te leggen.

Uit de stukken van het dossier blijkt met name dat de brief waarbij verzoekster gevraagd werd of zij een syntheseseminarie wenst neer te leggen bij aangetekende zending van 3 oktober 2023 werd verzonden naar de door haar gekozen woonplaats.

Gelet op het in artikel 39/57, § 2, 2°, van de Vreemdelingenwet bepaalde vermoeden, dat van toepassing is op de brieven die met toepassing van artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet door de Raad worden verstuurd (cfr. RvS nr. 241.904 van 26 juni 2018), wordt verzoekster geacht deze aangetekende brief op 6 oktober 2023 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de voormelde termijn van 8 dagen begint te lopen. De laatste nuttige dag om de griffie in kennis te stellen of al dan niet een syntheseseminarie zou worden neergelegd, betrof bijgevolg vrijdag 13 oktober 2023. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoekster geen kennisgeving in de zin van artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet indiende.

Het feit dat verzoekster een e-mail van de klantendienst van Bpost voorlegt, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Uit de vermeldingen in het systeem "E-tracker" van de postdiensten blijkt immers dat de aangetekende zending op 5 oktober 2023 zonder succes op verzoeksters adres werd aangeboden, dat een bericht gelaten werd in de brievenbus, en dat de zending vanaf 6 oktober 2023 beschikbaar was in het afhaalpunt. Uit deze vermeldingen blijkt tevens dat verzoekster de aangetekende zending op 17 oktober 2023 afhaalde in het postkantoor.

In de voorgelegde e-mail wordt louter aangegeven dat verzoekster op 24 oktober 2023 de klantendienst van de postdiensten contacteerde "in verband met de laattijdigheid van uw afwezigheidsbrief" en dat de postdiensten hun excuses aanbieden. Het bericht bevat geen enkel concreet element waaruit afgeleid kan worden dat de uit de "E-tracker" voortvloeiende vaststellingen dat de zending op 5 oktober 2023 op verzoeksters adres werd aangeboden en dat zij deze zending pas op 17 oktober 2023 op het postkantoor afhaalde, incorrect zouden zijn. De voorgelegde e-mail kan verzoeksters bewering dat de brief van de griffie haar door een fout van Bpost laattijdig bereikte derhalve niet staven.

De Raad dient er in dat verband ook op te wijzen dat een kennisgeving bij ter post aangetekende brief geldig is geschied indien de postbode zich aan de woning van de belanghebbende heeft aangemeld en, als hij de brief niet persoonlijk aan de belanghebbende of een gemachtigde heeft kunnen overhandigen, in de brievenbus van de belanghebbende een bericht heeft achtergelaten waarin deze ervan wordt verwittigd dat de brief te zijner beschikking is op het postkantoor (cf. RvS 17 februari 2011, nr. 211.337; RvS 1 februari 2012, nr. 217.654). Het gegeven dat verzoekster pas op 17 oktober 2023 het initiatief nam om gevolg te geven aan het bericht dat door de postbode op 5 oktober 2023 in haar brievenbus werd achtergelaten laat bijgevolg niet toe te concluderen dat de beroepstermijn op 17 oktober 2023 of op een latere datum zou zijn ingegaan.

Verzoekster toont derhalve niet aan dat de brief van de griffie haar niet rechtsgeldig ter kennis werd gebracht of dat voormelde termijn van 8 dagen niet, overeenkomstig het in artikel 39/57, § 2, 2°, van de Vreemdelingenwet vastgelegde vermoeden, op 6 oktober 2023 een aanvang kon nemen. Zij maakt ook niet aannemelijk dat er sprake is van enige andere vorm van overmacht.

Nu tevens vaststaat dat verzoekster de griffie niet binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen in kennis heeft gesteld of zij al dan niet een syntheseseminarie wenst neer te leggen, moet de Raad, met toepassing van hetzelfde wetsartikel, onverwijld uitspraak doen "waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld".

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt een verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe een verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 18 december 2023 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in. Zij stelt daarbij dat de brief waarbij haar werd gevraagd of zij een syntheseseminarie wenste neer te leggen haar door een fout van Bpost laattijdig bereikte en zij daardoor niet binnen de bij wet voorgeschreven termijn kon reageren. Zij betoogt dat de "werkelijke datum van ontvangst" 11 oktober 2023 was.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de correctheid van de in de beschikking van 7 december 2023 gedane vaststelling, dat de e-mail van de klantendienst van Bpost geen enkel concreet element bevat waaruit kan worden afgeleid dat de uit de "E-tracker" voortvloeiende vaststellingen dat de zending op 5 oktober 2023

op haar adres werd aangeboden en dat zij deze zending pas op 17 oktober 2023 op het postkantoor afhaalde, niet betwist.

De verzoekende partij legt wel verschillende getuigenverklaringen van haar burens voor, waarin wordt aangegeven dat er in het appartementsgebouw waar zij woont soms problemen zijn met de post-bedeling en de post niet altijd in de juiste brievenbus wordt gedeponneerd. Deze burens verklaren meer specifiek dat zij soms post van andere bewoners van het gebouw in hun brievenbus aantreffen. Aan het verzoek tot horen worden ook een aantal foto's toegevoegd, meer bepaald van een trap in het appartementsgebouw, van een aantal deurbellen, van een aantal brievenbussen en van een brief van de stad Hasselt gericht aan de referentiepersoon. Op de envelop van deze brief staat een met de hand geschreven bericht ("*Sorry, ik heb niet gezien dat dit niet voor mij was*") te lezen.

Middels een aantal algemene verklaringen en foto's, waaruit blijkt dat er klachten zijn omtrent de werking van de postdiensten, wordt evenwel niet het bewijs geleverd dat deze diensten in voorliggende zaak enige fout hebben begaan. In geen enkele van de voorgelegde verklaringen wordt immers gesteld dat het in casu betrokken bericht van 5 oktober 2023 (dat een aangetekende zending zonder succes op adres van verzoekende partij werd aangeboden) bij één van de burens werd afgeleverd en dat dit bericht pas na een zekere tijd aan de verzoekende partij zelf werd bezorgd. Dat zij dit bericht pas op 11 oktober 2023 ontving, is derhalve een loutere bewering die niet wordt gestaafd door de aan de Raad voorgelegde stukken. Daarenboven moet worden opgemerkt dat, zelfs als zou worden aangenomen dat de brief van de griffie haar pas op 11 oktober 2023 ter kennis werd gebracht, dan nog niet kan worden vastgesteld dat zij binnen de wettelijk voorgeschreven termijn van acht dagen na deze kennisgeving heeft meegedeeld of zij al dan niet een synthesememorie wenste neer te leggen.

Waar de verzoekende partij aanvoert dat er "*geen absolute bewijzen bestaan*" en daarom in haar voordeel moet worden geoordeeld, moet worden benadrukt dat de bewijslast van overmacht rust op degene die er zich op wil beroepen (RvS 15 juni 2023, nr. 256.804).

Daarnaast moet worden gesteld dat de verwijzing door de verzoekende partij naar artikel 6, derde lid van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) niet dienstig is. Er is in casu immers geen sprake van een strafrechtelijke vervolging.

In deze omstandigheden en op basis van de voorgelegde stukken, kan de Raad niet vaststellen dat er enige vorm van overmacht speelde die de verzoekende partij verhinderde de griffie tijdig in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesememorie wenste neer te leggen.

Waar tot slot een schending van artikel 8 van het EVRM wordt aangevoerd, moet worden herhaald dat het verzoek tot horen er enkel toe strekt de verzoekende partij de mogelijkheid te geven haar argumenten met betrekking tot de in de beschikking van 7 december 2023 opgenomen grond toe te lichten. Met haar uiteenzetting dat zij meent dat verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing artikel 8 van het EVRM miskende, voert zij derhalve geen dienstige kritiek tegen de in voormelde beschikking gedane vaststelling dat overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet het ontbreken van het vereiste belang bij het ingestelde beroep dient te worden vastgesteld.

Derhalve kan slechts worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt die de Raad ertoe zouden nopen anders te oordelen dan wat reeds werd aangegeven in de beschikking van 7 december 2023.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend vieren-twintig door:

G. DE BOECK,

voorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK